

Бéз со О́цемъ и Дéхомъ, и вéрбамъ въ нéго. А ты какъ дéмашъ, защо то е пóмладъ Бóгъ, вéзъ когò то Бóгъ и О́цъ нíйто не є содéллъ? мóлчъ прóче вез-
днме, и понé не хóли, катò не вéрбашъ въ нéго.

Ер. А кóй прорóкъ ме оúбéждáва, да покéрбамъ въ нéго?

С. Сáмъ Бóгъ закбинъ оúбéждáва тे чрéзъ прорóка Йсáїа, и дéма: Се азъ полагаю во основаниe Сиíнъ камень многоцéненъ, и вéрбай въ онъ не постытит-
са. (Ки. ст. 51.) Это дéто ти повелáва Бóгъ да покéрбашъ въ нéго, а ты за-
що не вéрбашъ, и бчóждáваше, и вýвашъ непокорлýвъ, и мижíшъ, и оúши тe
си затыкашъ, и ювéгнóвашъ, и не приходиша при нéго? и катò презýрашъ
Бóга твоего, и не слéшашъ, дéто ти повелáва да се поклонишъ Сиíнъ нéговъ, мé-
не ли, илъ дрéгиго нéкого щe послéшиша? не вéрбамъ, ако бы да живéешъ на
землѧ та годинъ тe Мадéсаловы*) (А. Мшéс. Е. ст. 53.)

Ер. Катò щo глéдамъ, и прорóцы тe въ мнóгъ мéстахъ се намéрбватъ сáми
сéбе противни: защо въ нéкотъ Главизны наимъ єврéомъ помáгатъ, а въ нéкотъ
камъ юзычникомъ,

С. Нíгдé се не намéрбватъ прорóцы тe, ни мálкъ да помáгатъ камъ, катò
що дéмашъ, но наипаче вы довóлни бчóждáватъ, понéже испéрва жестоковийни
сéрдцемъ выдóхте, и необрéзани оúшесáми, и непокорлýви Бóгъ, и сопротíвни
стóмъ дéхъ, и бскорбíхте мнóгъ нéгово то прескáто юме.

Ер. Кóй мóже да собéре оúхищрénны рéчи пóмногъ ю песóкъ а, що се намé-
рбка по краю морé то, и ты да ги прекрýшаши камто сéбеси, и да ги ювáр-
гашъ. Но слéшай що рéче Бóгъ Мóисéю при кóпинà тa: Видя видéхъ юзловленiе
людей моихъ, иже во югýпти, и сидéхъ ѹзати ихъ (В. Мшéс. Г. ст. 3. и.) И
пáкъ не рéчели Мшéсéй къ Бóгу, защо, аще юврéтóхъ благодáть прéдъ тобóю,
и тóкъ лéдje твой юзькъ сей, покажи ми слáвъ твою (В. Мшéс. Г. ст. 3. и. и.) И
понéже люби Бóгъ свой тe людje, коj то смé нíе, показа мъ Слáвата си. И
пáкъ дрúгóшъ кога Валáкъ цárь призвá Валаáма, за да прокáлнè наши тe прáот-
цы, и катò влезна въ землѧ та мъ, позна, защо то са Бóжии людje єврéе тe, вмé-
стъ да ги прокáлнè, тóй ги побéчъ благослови, (Д. Мшéс. Ёв. ст. 5. и. ю.
ст. 61.) И Йисéсъ Иакóвъ кога бéше крéпоста (калé) юрéхбнска, не дойдè ли
сáлнцето да зайде, защо, премýнóваше деньо, и ѹшёше да се сымráчи, и тóй
за да не престане врань тa (бóй) и за да побéди врази тe си, рéче, и застана
сáлнцето, доклè побéди врази тe си ѹноплемéници тe? Да стáнетъ, рéче солнце
прáмъ Гавáнъ, и лóна прáмъ дéбри юлýнъ. (Г. ст. 61.) И побéди врази тe
Гдни. И Бóгъ понéже люби свой тe людje, послéшà, и помогна юмъ. И Бóгъ не со-
бесéдовà ли Самыйль заради спасéниe то Ісрáилево? (А. цар. Г. ст. 61.) Защо то
люби ювáш свой тe людje. И Давíдъ цárь и прорóкъ не болéзниваше ли за Ісрáила,
и не мóлешелисе Бóгъ за нéго дéмаяши: Помань сóнжмъ твóй, югóже ста-

*) Мадéсалъ живеáль дéвать стóтинъ и шестдесéть и дéвать годинъ.